

MYŠLENKY NA MĚSÍC ZÁŘÍ

OSVALDO POLI

MŮJ ŽIVOT BEZE MNE

- hledání vlastní identity

Vydalo Karmelitánské nakladatelství Kostelní Vydří 2014

1. Kdo vidí jako hlavní cíl své realizace úspěch, bude mu chtít obětovat nejlepší část sebe samého: stane se cynickým, všehoschopným jedincem, ochotným „jít přes mrtvoly“, aby dosáhl svého.
2. Člověk objevuje sám sebe nikoli ve chvíli, kdy si uvědomí, že se chce stát lékařem, ale teprve tehdy, kdy pochopí, jakým lékařem chce být.
3. Bude-li vnímání našich problémů pravdivé a moudré, máme naději, že budeme schopni svoje těžkosti řešit.
4. První a rozhodující moc, kterou máme, je pojmenování nepřítelů.
5. Budeme-li házet kameny do studny, dříve či později se zanese a vyschne. Stejně je to i s naší duší.
6. Vyrovnaný člověk se nesnaží využívat slabostí svého protějšku. Kdo je sám zralý, hledá rovnocenný vztah, podporuje vzájemnou svobodu, nikoli podrobenost či závislost toho druhého.
7. „Vybarvit se“ neboli vyslovit svůj soud či názor znamená nést následky.
8. Nepřítel nás často zasahuje zbraněmi, které mu sami vkládáme do rukou: Zaslepí nás svou nabídkou, že budeme dobře přijímáni druhými, nebo aspoň že s námi nebudou nespokojeni. Na oplátku požaduje naši duši.
9. Máme-li druhé milovat, musíme být vnitřně svobodní. Potřebujeme svobodu, abychom nebyli vláčeni svými strachy.
10. Nikdo neunikne odpovědnosti za svůj život, protože vnitřně pocítěnou pravdu o sobě není možné vůbec neřešit.
11. Odmítnutí být sebou samým znamená zároveň zradu pravdy, toho, co je dobré a správné.
12. Ďábel nás rád nechává, abychom se považovali za chytřejší, než je on. Rád vytváří iluzi, že podepisujeme smlouvu, která je pro něho nevýhodná.
13. Kdo žil je pro to, aby „dělal dobrý dojem“, zjistí, že je vyhořelý a zklamaný. Kdo stále jen mlčel, i když by bylo třeba zaujmout postoj, nakonec zjistí, že ho v rodině pokládají za vzduch.
14. Nepřítel většinou nevyklízí dobrovolně pozice, z nichž po léta ovládal něčí osobnost. Vyžaduje vysoké výkupné.
15. Je těžké přijmout, že v životě se nelze vyhnout chybám ani situacím, kdy narážíme na vlastní limity a na své špatné stránky.

16. Kdo zůstává vězněm vlastních strachů a nedělá nic pro to, aby si je uvědomil a překonával je, snáší zbytečnou bolest jen proto, že se snaží vyhnout dobrému a konstruktivnímu utrpení.
17. Možná se každého z nás při posledním soudu zeptají: „Co jsi udělal se sebou samým, abys mohl naplnit dané poslání?“
18. Každá proměna vyžaduje určitý proces, často dlouhý a namáhavý, který se uskutečňuje ve skrytosti.
19. Milovat je možné jen svobodně, jsou-li pro oběti a odříkání opravdu dobré důvody. A právě proto, že taková láska je svobodná, neživí v sobě vztek a skryté výčitky.
20. Ten, kdo miluje málo, snaží se zlehčovat výpovědi druhého o bolesti, čím působí, že vypadají jako hloupé, přehnané a hlavně nebezpečné.
21. Řešení problémů přichází často díky něčemu, co jsme mylně považovali za méněcenné, nedůležité, nehodné povšimnutí.
22. Vlastním slabostem je třeba se postavit s rozhodností, musíme opravdu chtít bojovat se svým vnitřním nepřítelem.
23. Má-li nastat změna, je třeba nejprve vstoupit do své bolesti, pocítit ji, nechat se jí proniknout, umožnit jí vstoupit do vědomí, aby bylo možné ji pojmenovat.
24. Aby se housenka stala motýlem, nejprve se uzavře do kukly a mění se uvnitř zámotku, který ji chrání před cizími zraky. To se děje i lidem, když se z ustrašených mění v sebejisté a z vězňů v lidi svobodné.
25. Proměna přichází v okamžiku, když člověk svou bolest přestane umlčovat a rozhodne se ji přijmout. Pojmenování bolesti vyprovokuje změnu, je to první krok, který je třeba vykonat.
26. Láska vyžaduje obětavost, nikoli sebezničení.
27. Vnitřní rozhodnutí milovat pravdu dodává lidem pokornou odvalu a rozhodnost.
28. Vyhýbáme-li se zkouškám, často se za tím skrývá to, že se bojíme případného odhalení, že máme své limity, že jsme nedokonalí, zkrátka že nejsme takoví, jací bychom chtěli být nebo jak si to namlouváme.
29. Láska bez pravdy neexistuje.
30. Jsme to, čemu věříme a stáváme se tím, v co věříme.

**Myšlenky byly sestaveny v Pastoračním domě Velehrad v Itálii
ve spolupráci s Arcibiskupským gymnáziem v Kroměříži.**